

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 3327

гр. София, 18.06.2026 г.

**ВЪРХОВЕН КАСАЦИОНЕН СЪД, 1-ВО ГРАЖДАНСКО
ОТДЕЛЕНИЕ 3-ТИ СЪСТАВ**, в закрито заседание на двадесет и шести май
през две хиляди двадесет и шеста година в следния състав:

Председател: Бонка Дечева

Членове: Ваня Атанасова
Атанас Кеманов

като разгледа докладваното от Бонка Дечева Касационно гражданско дело №
20258002103592 по описа за 2025 година

Производство по чл. 288 ГПК.

Образувано е по касационна жалба, подадена от ЗК „Лев инс“ АД, ЕИК 121130788 срещу въззивно решение № 416 от 07.04.2025 г., постановено по гр.д.№ 942/2024 г. на Софийски апелативен съд, с което е потвърдено решение № 196 / 11.01.2024г. по гр.д.№ 454/2023г. на Софийски градски съд, с което е отхвърлен изцяло, като неоснователен, предявения от Застрахователна компания „Лев инс“ АД, ЕИК 121130788 срещу „Медияпул“ ООД, ЕИК 130862381 иск с правно основание чл. 49, във вр. чл. 45 ЗЗД за заплащане на сумата от 1 000 000 лева, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди, изразяващи се в zlepоставяне в обществото, засягане на доброто име и разрушаване на обществената репутация вследствие клеветнически твърдения в публикация от 27.09.2022 г. на сайта на ответника със заглавие: „България пак е заплашена да бъде изключена от системата „Зелена карта“ и подзаглавие: „Държавата води преговори с „Лев инс“.

В касационната жалба се навеждат оплаквания за неправилност на решението поради противоречие с материалния закон, допуснати съществени процесуални нарушения и необоснованост на изводите.

В изложението по чл. 284, ал.3 т.1 ГПК са наведени основанията по чл. 280, ал.1, т.1 и ал.2 ГПК по въпроси, между които „допуска ли обективното ни материално право присъждане на обезщетение за неимуществени вреди в полза на юридическите лица“.

Ответникът по касация оспорва касационната жалба. Счита, че по поставеният въпрос отговора следва да е отрицателен.

Касационната жалба е постъпила в срок, изхожда от процесуално легитимирана страна, подадена е против въззивно решение, което подлежи на касационно обжалване, поради

което съдът я преценява за допустима.

По делото е установено следното:

Ищецът ЗК „Лев инс“ АД претендира сумата от 1 000 000 лв. от „Медияпул“ ООД обезщетение за неимуществени вреди, изразяващи се в злепоставяне в обществото, засягане на доброто име и разрушаване на обществената репутация вследствие клеветнически твърдения в публикация от 27.09.2022г. на сайта на ответника със заглавие: „България пак е заплашена да бъде изключена от системата „Зелена карта“ и подзаглавие: „Държавата води преговори с „Лев инс“. Сумата се претендира, ведно със законна лихва, считано от 27.09.2022 г. до окончателното изплащане.

Ответникът „Медияпул“ ООД оспорва иска с твърдения, че в публикацията е представено изказване на министъра на финансите при обсъждане на въпрос от дневния ред на заседание на МС относно застраховка „Зелена карта“, че преди публикацията е потърсена гледната точка на ЗК „Лев инс“ АД от журналистът Ц. С. чрез изпратени въпроси до изп.директор П. Д., че темата за автомобилното застраховане представлявала интерес за обществото и била широко отразявана не само от „Медияпул“ ООД, но и от други медии. Оспорва се допустимостта на претенция за обезщетение за неимуществени вреди на юридическо лице, предвид невъзможността то да изпитва душевни болки и страдания.

За да отхвърли иска, въззивният съд е изложил основен довод, че общата уредба на деликтната отговорност в ЗЗД и уредбата в специални закони като напр. в ТЗ, в ЗСВ, в ЗЗДискр., в областта на интелектуалната собственост – ЗАПСП, ЗМГО, ЗЗТТ, не изключват възможността неимуществени вреди да се дължат при засягане на неимуществени обекти, притежавани както от физически, така и от юридически лица при конкретни хипотези, но относимите законови текстове на чл. 45 и сл. ЗЗД, чл. 631а ТЗ, чл. 95 – 95б ЗАПСП, чл. 76 – 76г ЗМГО /отм./, съотв. чл.118 ЗМГО, чл. 57 – 57г ЗПД не уреждат изрично въпроса за присъждане на неимуществени вреди на ЮЛ. Затова въззивният съд е приел, че ЮЛ не могат да търпят неимуществени вреди, както и да претендират обезщетение за репарирането им, освен в изрично и изчерпателно посочените в някои специални закони хипотези, които дерогират общите правила на ЗЗД. Намерил е за недопустимо разширително тълкуване на закона в тази насока.

По въпроса „Притежават ли юридическите лица материалноправна легитимация за присъждане на обезщетение за неимуществени вреди от деликт?“ е образувано и е висящо тълк. дело № 1/2023г. на ОСГТНК на ВКС и Първа и Втора колегии на ВАС за приемане на съвместно тълкувателно постановление поради наличието на противоречива практика на съдилищата, включително и такава на ВКС, констатирана с определения по чл. 292 ГПК, с които е иницирирана тълкувателната процедура.

Формулираният от касатора въпрос е относим към предмета на спора, определя изхода от него и по него се е произнесъл въззивният съд. Тъй като този въпрос е определящ за изхода от спора, до постановяване на тълкувателно решение по образуваното тълкувателно дело, настоящото производство следва да се спре на основание чл. 292 ГПК. Наистина тълкувателното дело е образувано за постановяване на тълкувателно постановление от ОСГТНК на ВКС и Първа и Втора колегии ВАС, но при висящо такава не може да бъде

сезирано само ОСГК или ОСГТК на ВКС.

Водим от изложеното, настоящият състав на ВКС

О П Р Е Д Е Л И:

СПИРА производството по настоящото гр.д.№ 3592/2025 г. на Върховен касационен съд, Първо гр.о. до постановяване на тълкувателен акт по тълк. дело .№ 1/2023г. на ОСГТНК на Върховен касационен съд и Първа и Втора колегии на Върховен административен съд.

Да се уведомят страните за настоящото определение.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____